

Så er der jo noget galt med forretningsordenen i Folketinget. Det må man jo bare sige.

Ordføreren kan ikke forholde sig til, at når et land kommer ind i EU, og når man eksempelvis vil ophæve begrænsningerne for den frie bevægelighed i forhold til Rumænien og Bulgarien – det er der også et lovforslag på vej igennem Folketinget om – så kan ting, der ikke fungerer så godt i Rumænien, også have en afsmittende effekt på ting, der fungerer i Danmark, når nu bevægeligheden bliver mere fri. Det kan man ikke forholde sig til, for det forhindrer forretningsordenen. Det er en vurdering, og det er så fair nok.

Når nu ordføreren ikke kan forholde sig til det, vil jeg bare høre, om man så ikke kunne prøve at komme det lidt nærmere, når man taler om Rumænien og Bulgarien i forhold til Schengensamarbejdet, om der er nogle af de ting, der foregår – vi kan se, at der er kriminelle aktiviteter i Danmark, som kommer fra de her lande, og vi kan se, at der er problemer med mafia, korruption osv. i Rumænien og Bulgarien – der gør, at Socialistisk Folkeparti er lidt mere betænkelig i forhold til at indlemme dem i Schengensamarbejdet. Eller kører det bare som hidtil?

Kl. 11:18

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:19

Hanne Agersnap (SF):

Altså, for at man kan hjælpe hinandens lande og retsvæsenere med at få styr på organiseret kriminalitet og grænseoverskridende kriminalitet i det hele taget, er Schengen jo også en fordel. Så det vil bero på en vurdering, om de to lande vil have glæde af Schengensamarbejdet og vil kunne få løst problemerne, eller om det vil gøre, at vi får større problemer. Men det er klart, at i forhold til grænseoverskridende kriminalitet kan Schengen jo styrke de enkelte politikcorps, eller hvad det hedder, i det grænseoverskridende samarbejde.

Kl. 11:19

Formanden:

Tak til fru Hanne Agersnap. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 11:19

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest tak til udenrigsministeren for et oplysende og præcist svar på forespørgslen, der er udgangspunktet for dagens debat om ud-

viklingen i Bulgarien og Rumænien. For det er jo altså udviklingen i Bulgarien og Rumænien, vi drøfter her i dag, og ikke alle mulige andre ting.

Da Folketinget i november 2006 ratificerede tiltrædelsestraktaten for Bulgarien og Rumænien, bakkede vi i Det Konservative Folkeparti fuldt og helt op. Det gjorde i øvrigt de fleste af Folketingets partier. Vi Konservative bakkede op, fordi vi mente – og vi mener fortsat – at Danmark og EU bør fortsætte den proaktive indsats over for de central- og østeuropæiske lande, en indsats, der igennem løfter om EU-medlemskab har trukket disse lande, der under den kolde krig led under kommunistiske regimer, i retning af et liberalt demokrati og markedsøkonomi.

Det gælder også Bulgarien og Rumænien, der er nået ganske langt i forhold til udgangspunktet.

Tilstandene på det retslege område i de to lande lader dog stadig en del tilbage at ønske, det er der ikke nogen tvivl om. I begge lande er korruption inden for både domstolvæsenet og den offentlige administration fortsat et problem. Rumænien var sidste år nr. 70 på det anerkendte korruptionsindeks fra Transparency International. Det er langt fra godt nok, men dog – og det vil jeg ikke undlade at bemærke – en forbedring i forhold til 2005, idet hr. Morten Messerschmidt i et spørgsmål til udenrigsministeren netop henviste til selv samme indeks. Dengang var Rumænien nr. 85. Så tingene er altså efter min opfattelse ikke helt så sort-hvide, så firkantede. Jeg er overbevist om, at EU-medlemskabet netop har været med til at mindske korruptionen i landene.

EU's og de nye medlemslandes indsats for at komme korruption og organiseret kriminalitet til livs fortsætter dog. Det viste Europa-Kommissionens statusrapport fra juli sidste år, hvor kritikken af Rumænien og Bulgarien var hård. Oven i købet valgte Kommissionen således at suspendere store dele af den økonomiske støtte til Bulgarien, indtil landet kunne dokumentere, at man forvaltede støtten på en konkret måde. Samtidig tilskyndede både Kommissionen og Ministerrådet de to lande til at intensivere retsreformerne for at sikre helt uafhængige domstole og en effektiv offentlig administration.

Når den næste store statusrapport udkommer til sommer, vil vi forhåbentlig også se forbedringer, men indsatsen for at gøre Bulgarien og Rumænien til bedre lande er et langt og sejt træk. Det kræver først og fremmest, at landene selv, tilskyndet og vejledt af EU, arbejder målrettet,